

Til
Medlemmerne af
Saxo Studienævnets
Aftagerpanel

GODKENDT MØDEREFERAT

5. MAJ 2014

Forum Saxo Studienævnets Aftagerpanel

SAXO-INSTITUTTET

STUDIENÆVNET

Møde afholdt: 27. november 2013.

Sted: 12.3.07

KAREN BLIXENS VEJ 4, 2300
KØBENHAVN S

Referent: Annie Lumbye

TLF 51 29 99 60

DIR 51 29 99 60

Til stede:

Forhistorisk Arkæologi: Hugo Sørensen.

Græsk og Latin: Marianne Alenius og Jens Refslund Poulsen.

Historie: Christoffer Emil Bruun og Kirsten Kvist.

Klassisk Arkæologi: Birte Lundgreen og Annemarie Nielsen.

Saxo Studienævnet:

Lærerrepræsentanterne Jes Fabricius Møller, Signe Mellemsgaard, Per Ole Rindel og Lone Wriedt-Sørensen.

Studentrepræsentanterne Ida Bruhn Bull, Peter Kristian B. Hansen, Simon Bang Keese, Nikoline Sauer Petersen.

anlum@hum.ku.dk

REF: ALU

SAG: -/ALU

Sagsnr. oplyses ved henv.

Afbud fra:

Etnologi: Søren Christensen, Mads Biering-Sørensen og Mikkel Venborg Pedersen.

Forhistorisk Arkæologi: Lars Jørgensen, Jakob Kieffer-Olsen.

Græsk og Latin: Erik Petersen.

Historie: Kristian Jacobsen.

Klassisk Arkæologi: Mette Fjeldhagen.

Studienævnet: David Bloch, Søren Ivarsson og Benedicte Fonnesbech-Wulff.

Desuden deltog:

Instituttleder Anders Holm Rasmussen, Anne Fabricius og Theresa Westi Rasmussen.

Jes Fabricius Møller bød velkommen til mødet, som skulle handle om studiefremdriftsreformen. Mødet ville blive todelt med en fællesdiskussion efterfulgt af drøftelser i de faglige grupperinger. Etnologerne skulle have behandlet forslag til ny bachelorstudieordning, men da samtlige aftagerpanelmedlemmer fra Etnologi havde meldt afbud til mødet, faldt dette naturligvis bort. Udkastet vil blive behandlet på andet vis.

Da der var et par nye medlemmer af Aftagerpanelet, blev der foretaget en kort præsentationsrunde.

Instituttleder Anders Holm Rasmussen sagde, at det var relativt nyt, at instituttlederen deltog i Aftagerpanelets møder. Der havde tidligere været et andet råd under instituttlederen, nemlig det strategiske råd. Dette råd, som var nedsat af den forrige instituttleder, var nu nedlagt, og det var tanken, at institut og studienævn i forening ville samle kræfterne om Aftagerpanelet, hvorfor der nu også skulle føres strategiske drøftelser i/med Aftagerpanelet. Han benyttede samtidig lejligheden til at takke, fordi så mange paneldeltagere var mødt op til mødet.

Signe Mellemsgaard orienterede om studienævnets arbejde siden sidst. Der havde været arbejdet med opgaven om at levere 12 timers undervisning om ugen i 14 uger pr. semester. En anden stor opgave havde været udfærdigelse af skemaerne, der beskrev en 37-timers arbejdsuge. Nogle fag havde også lavet nye bachelorstudieordninger, mens andre fag havde justeret de allerede eksisterende.

Der var forud for mødet udsendt studieordning for et tilvalgsfag om Landskabets monumenter og erindringssteder, som skal være et tilvalg for alle bachelorstuderende, herunder også Saxos egne studerende. Derfor skal det forelægges for Aftagerpanelet. Kurset er et samarbejde mellem Bo Fritzbøger, Saxo Instituttet, og den tidligere Landbohøjskole. Studieordningen kan først blive endelig godkendt i foråret 2014. 7,5 ECTS ligger på Det humanistiske Fakultet, mens resten af tilvalget ligger på Landbohøjskolen. Per Ole Rindel indskød, at tilvalget på KVL hed Kulturhistorisk Landskabsforståelse, at det lå om foråret i blok 3, og at nærværende kursus skulle følge direkte efter.

På spørgsmål fra Christoffer Emil Bruun oplyste Signe Mellemsgaard, at Bo Fritzbøger havde samarbejdet med KVL i en årrække, men at vi havde flere

andre tværfaglige tiltag, både internt på Humaniora og eksternt, ligesom der var spæde tværfaglige tiltag internt på Saxo Institutet. Der arbejdes stadig på en model for, hvordan man deler STÅ'erne i sådanne situationer. Jens Refslund glædede sig over, at det nu var muligt med tværfaglige tiltag – det havde tidligere været nærmest umuligt.

På spørgsmål fra Kirsten Kvist oplyste Signe Mellemsgaard, at tværfaglige tiltag var populære, såfremt det var de rigtige temaer og/eller de rigtige undervisere. Simon Bang Keese indskød, at de studerende var meget interesserede.

Marianne Alenius fandt, at en kandidatuddannelsen på 2½ år havde skræmmende perspektiver og ikke efterlod megen tid til tværfaglighed – man skulle i hvert fald tænke sig grundigt om. Per Ole Rindel understregede, at tværfaglige kurser burde indeholde et element af feltarbejde. Det var vigtigt at få det indarbejdet, nu hvor tiden var knap.

Det blev slået fast, at tværfaglige kurser gælder som tilvalg **uden for** eget grundfag – også for instituttets egne studerende.

Anders Holm Rasmussen oplyste i tilknytning til Marianne Alenius' bemærkninger, at det ømme punkt - for ham at se - var, at de studerende skulle være både tværfaglige, internationale og helst også skulle nå at komme i praktik. Arkæologistuderende skal have graveerfaring – alt sammen på 2½ år. Hvordan tackler vi det fremover?

Signe Mellemsgaard redegjorde for SU-reformen, hvori fremdriftsreformen er indeholdt. Der kommer fokus på kandidatgennemførelse. KU er det langsomste universitet, og Humaniora er de langsomste på KU. Der vil komme automatisk tilmelding til kurser svarende til 60 ECTS pr. år eller 30 ECTS pr. semester. De tilmeldte prøver kan ikke afmeldes, så man kommer hurtigt bagefter, især da studietiden skæres ned fra 3 til 2½ år. Taxametret ændres, således at gennemførelstiden bliver udløsende. Humaniora skal skære 12,2 måneder af de kandidatstuderendes gennemførelstid frem mod 2020. Lykkes det ikke, mister vi et beløb svarende til 2 institutter.

Studienævnet har diskuteret, hvordan vi skal gribe opgaven an. Fagene er forskellige, og det er ikke de samme steder, de studerende bliver forsinkede. Vi taler naturligvis med VIP og STUD, og den proces er vi midt i, men det er klart, at vi ikke kommer udenom at gøre "noget". Vi skal afdække, om der er barrierer i studieordningerne og i givet fald afhjælpe disse.

Studiejobs hæmmer fremdriften, men det er ofte relevante jobs, som medvirker til, at den studerende får et ”rigtigt” job efter endt uddannelse. Det samme gælder praktik, som er meget populært, men ofte forsinkende, da praktikperioderne ikke nødvendigvis passer sammen med semestrene. Har paneldeltagerne gode ideer til, hvad der kan gøres?

Hugo Sørensen påpegede, at de frie uger i sommerferien kunne nyttiggøres. Museerne har travlt om efteråret, så det kunne være hensigtsmæssigt, hvis der undervistes i juni og juli, hvor museerne ikke har så meget at lave. Det blev nævnt, at det kunne være vanskeligt at grave om sommeren, hvis det var meget tørt. JFM mente, at praktik måtte ligge i nogle ”huller”, og det samme gjaldt udlandsophold, som også ofte var studietidsforlængende.

Marianne Alenius forklarede, at hendes arbejdsplads altid har haft både studentermedhjælp og praktikanter, og at de havde haft høj afsætning på kandidater, der havde været hos dem, da der ikke er nogen egentlig forlagsuddannelse. De studerende var fleksible, men lærte til gengæld at fordybe sig. Praktikanter var der typisk et helt semester, men fik naturligvis altid fri i forbindelse med eksamen.

Annemarie Nielsen undrede sig over, hvad der forventedes af de færdige kandidater? Det var fint med tværfaglighed m.v., men hvad blev der af det faglige fokus, som en arbejdsplads forventer, at en færdiguddannet kandidat har? Der var allerede nu mangler – de studerende kunne f.eks. godt være bedre til skriftlig dansk og også bedre til fremmedsprog. Engelsk er ofte ikke nok.

Per Ole Rindel oplyste, at Afdelingen for Forhistorisk Arkæologi arbejder med planer for en sommerskole. Netværket er uhyret vigtigt, og via studiejobbene bliver der en bred vifte af aftagere.

Jens Refslund undrede sig over, om de studerende måske ikke lavede nok, da undersøgelser viser, at de kun bruger få timer om ugen på studiet, og der er jo heller ikke meget undervisning. Overgangen fra gymnasiet er hård, da man pludselig sidder med det hele selv.

Signe Mellempgaard svarede, at vi har forsøgt at beskrive, hvad man kan/skal gøre i de vejledende 37-timers ugeplaner, og at de studerende også får hjælp i studievejledningen. Det er på KA, vi skal øge indsatsen, så hvis de studerende ikke evner at være selvstændige på kandidatuddannelsen, har vi gjort det for dårligt på BA. Nogle studerende har gjort opmærksom på, at der er for lidt anerkendelse på studiet. I et studiejob er der langt mere anerkendelse.

Jes Fabricius Møller håbede, at der kom en langtidseffekt af alle tiltagene på BA.

Lone Wriedt Sørensen mente ikke, at det udelukkende kunne være universitetets skyld, at overgangen var et chok. Det var ikke universitetets opgave at lære de studerende fremmedsprog generelt og heller ikke tegnsætning. Hun opfordrede gymnasieskolen til at gøre noget ved disse manglende kundskaber. Jens Refslund svarede, at det almene gymnasium aftager ca. 40% af en årgang – det er altså ikke længere kun cremen.

Christoffer Emil Bruun påpegede, at der var krav alle steder i samfundet, og at de kandidatstuderende trods alt havde ½ år mere end normeringen. Det burde derfor ikke være en uoverkommelig opgave. Han undrede sig over, om universitetet stadig var en dannelsesinstitution, eller om man satsede mere på ”markedet”. Han opfordrede til, at man ikke gav køb på dannelsen, og han understregede, at markedet ikke var blegt for at udnytte studerende i deres studiejobs. De studerende fandt sig i det, fordi de gerne ville have kontakterne.

Marianne Alenius mente, at de gode sagde nej – de havde ikke tid til mere, selv om det var attraktivt at være i forlagsbranchen.

Christoffer Emil Bruun understregede, at det formentlig let kunne blive et individuelt problem. De gode studerende ville køre glat igennem, men de knap så gode ville få det vanskeligt.

Kirsten Kvist oplyste, at hendes arbejdsplads aftog en lidt anden type kandidater: nemlig generalister, som blev der 3-5 år, inden de drog videre. Det virkede rigtig godt for begge parter, og kandidaterne var dygtige. Man havde især gode erfaringer med kandidater, der havde været i praktik. Hun mente, at det også skulle være en mulighed at vælge fordybelse fra. Marianne Alenius var enig.

Birte Lundgreen var også enig. Hendes arbejdsplads var en af de største aftagere af kandidater fra Klassisk Arkæologi, fordi kandidaterne kunne arbejde selvstændigt, overskue store stofmængder og videreformidle det. Hvad er det realistisk at forestille sig, at en kandidat kan? Der er kun få stillinger med forskningstygde.

På spørgsmål svarede Simon Bang Keese, at de studerende naturligvis var bekymrede ved udsigten til et halvt års kortere studietid. De var også bekymrede ved udsigten til, at de måske ikke kunne komme i praktik eller tage

orlov. For nogle var orlov den eneste måde, hvorpå man kunne få erfaring med at grave. Generelt er det jo dejligt at komme ud og bruge det, man har lært, og det lærer man rigtig meget af – mere end af mere undervisning. Hugo Sørensen mente, at det ville være en katastrofe, hvis de arkæologistuderende ikke kunne komme ud at grave, men det var også nødvendigt, at de studerende kunne blive færdige til tiden – ofte er der ikke flere penge efter deadline.

Peter Kristian B. Hansen undrede sig over, hvor mange studiejobs der egentlig var? Måske ender vi med engelske tilstande? Christoffer Emil Bruun svarede, at der i England var meget stor forskel mellem BA og KA, men den diskussion havde man vel også haft?

Jes Fabricius Møller mente, at det hele var drevet af en ”arbejdsmarkedspolitik”. De studerende skal være længere på arbejdsmarkedet. Der er p.t. ingen afsætningsmuligheder for studerende, som kun har en bachelorgrad. Efter hans opfattelse var åbningen mod arbejdsmarkedet en barriere, da den blev studietidsforlængende.

Annemarie Nielsen advarede mod, at man satte sig mellem to stole, og hun opfordrede til, at man satsede benhårdt på fagligheden. Jes Fabricius Møller oplyste, at den nye bachelorstudieordning på historie satsede hårdt på skriftligheden, og han mente, at det var en bedre uddannelse end den, han selv havde fået.

Signe Mellempgaard mente, at tværfaglighed var bevidstgørende, da man blev bevidst om sin egen faglighed. Christoffer Emil Bruun supplerede, at billetten ind på arbejdsmarkedet ofte var bevidstheden om, hvad tværfaglighed er.

Birte Lundgreen oplyste, at Dansk Bank havde indført nogle forløb, hvor man lærte om virksomheden. Det kunne man ikke lære på universitetet. Kirsten Kvist mente ikke, at det var universitetets opgave at undervise i arbejdsmarkedsforståelse.

Lone Wriedt Sørensen fandt, at de nye studerende var særdeles målrettede, og at de ville noget. Hvis det holdt stik, forsvandt mange af de problemer, vi diskuterer nu.

Marianne Alenius var enig med Jes Fabricius Møller i, at man kan noget andet, hvis man ikke har haft studiejob. Man skal altid tilpasse en ny medarbejder til virksomheden, og humanister er meget fleksible i hovedet og også ofte meget dygtige. For os er det vigtigste, at de lærer noget – ikke hvor

mange studiejobs de har haft. På spørgsmål oplyste Ida Bruhn Bull, Nikoline Sauer Petersen, Theresa Westi Rasmussen og Anne Fabricius, at man skulle skynde sig, hvis man skulle blive færdig på 2½ år. Man skulle huske på, at studiet var normeret til 2 år og ikke 2½. De mente dog, at det var nødvendigt at lave andre ting end bare at studere for at få de fornødne kompetencer.

Christoffer Emil Bruun var overbevist om, at der ville ske en polarisering fremover. Det er de dygtige, som bliver studentermedhjælpere, og som derfor også får jobbene efter endt uddannelse.

Ida Bruhn Buhl fortalte, at hun havde planlagt tilvalgsfag på naturvidenskab, men var blevet tilbudt et studiejob på det museum, der havde bedømt hendes bachelorprojekt. Hun opsagde derfor tilvalgsfagene på nær ét, men stod nu med ”dumme” 7,5 ECTS, hvorfor studiejobbet alligevel endte med at blive studietidsforlængende.

Jes Fabricius Møller bemærkede, at vi ville komme til at lave flere sommerskoler med skalerede ECTS-værdier, så vi kunne få ”pølsefabrikken” til at fungere.

Marianne Alenius sagde henvendt til de studerende, at hvis de ville have et sjovt liv med ”det hele”, ville de komme til at arbejde 80 timer om ugen.

Anders Holm Rasmussen rundede debatten af med at sige, at det var en interessant diskussion, og at alle var enige om, at der var ting, der burde ændres. Nu var situationen imidlertid den, at noget skulle gøres, så vi ville nok henvende os til Aftagerpanelet igen, inden der var gået et år. Vi skal have lavet nogle nye kandidatstudieordninger tilpasset den nye struktur.

Herefter fortsatte drøftelserne i de faglige grupperinger.

Jes Fabricius Møller takkede for fremmødet.

Fællesmødet slut kl. 17.30.

Annie Lumbye